

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalási osztály határozatát hatályon kívül helyezi, és a felszólalást teljes egészében elutasítja.

Jogalapok: A szóban forgó védjegyek összetéveszthetőségig hasonlóak, és az árujegyzékben szereplő áruk azonosak azokkal az árukkal, amelyekre a felszólalásban hivatkozott védjegyek vonatkoznak.

A Közzolgálati Törvényszék F-42/05. sz., Rossi Ferreras kontra Bizottság ügyben 2007. február 1-jén hozott ítélete ellen Francisco Rossi Ferreras által 2007. április 16-án benyújtott fellebbezés

(T-107/07. P. sz. ügy)

(2007/C 129/35)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Francisco Rossi Ferreras (Luxembourg, Luxemburgi Nagyhercegség) (képviselő: F. Frabetti ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszéknek az F-42/05. sz. ügyben hozott ítéletét;
- az Elsőfokú Bíróság adjon helyt az elsőfokú eljárás felperese által előadott kérelmeknek, és ebből következően elsősorban nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak az F-42/05. sz. ügyben benyújtott keresetet;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan utalja vissza az ügyet a Közzolgálati Törvényszék elé;
- az Elsőfokú Bíróság határozzon a kiadásokról, költségekről és munkadíjakról, és a Bizottságot kötelezze azok viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező a Közzolgálati Törvényszéknek az ő 2003. január 1-je és 2003. december 31-e közötti időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentésének megsemmisítésére irányuló keresete elutasításáról, valamint az általa állítólagosan elszenvedett kár Bizottság által történő megtérítésének megtagadásáról szóló ítélete megsemmisítését kéri.

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező előadja, hogy a Közzolgálati Törvényszék az első fokon előadott két jogalap vizsgálatára során többször is tévesen alkalmazta a jogot.

2007. április 8-án benyújtott kereset – Spira kontra Bizottság

(T-108/07. sz. ügy)

(2007/C 129/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgium) (képviselők: J. Bourgeois, Y. van Gerven, F. Louis és A. Vallery ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság a 773/2004/EK bizottsági rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően semmisítse meg a 2007. január 26-i határozatot a COMP/38.826/B-2 – Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice ügyben;
- kötelezze a Bizottságot az eljárási költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes vitatja a Bizottság COMP/38.826/B-2 – Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice versenyügyben hozott 2007. január 26-i határozatát, amellyel a Bizottság a felperesnek az EK 81. és 82. cikknek a De Beers Group által a nyersgyémánt forgalmazásához használt Supplier of Choice rendszerrel összefüggő megsértésére vonatkozó panaszát azzal az indokkal utasította el, hogy nem áll fenn elegendő közösségi érdek a felperes panaszáról történő további döntéshez.

A felperes azt állítja, hogy a De Beers – nyersgyémánt-termelő, aki a felperes szerint a nyersgyémánt-értékesítési láncban főleg feljebb helyezkedik el – a Supplier of Choice rendszeren keresztül megpróbálja kiterjeszteni a piaci irányítását a teljes gyémántláncra a bányától a fogyasztóig, például a downstream piacokon.

A keresete alátámasztására a felperes három jogalapra hivatkozik.

Először is, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság elmulasztotta az arra vonatkozó kötelezettsége teljesítését, hogy a panasz gondos és elfogulatlan vizsgálatát folytassa le, és hogy különös gondossággal és elfogulatlansággal vizsgálja meg a panaszban kifogásolt versenyellenes magatartásokat.

Másodszor, a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem állíthatja azt, hogy hiányzott a panaszról történő döntéshez elegendő közösségi érdek, figyelembe véve az érintett vállalkozás méretét, a versenyellenes magatartások földrajzi hatályát és a versenynek okozott kárt, valamint a jogsértések által érintett belső piacot.

Végül harmadszor, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság az eset körülményeinek téves ténybeli és jogi értékelése alapján következtetett az elegendő közösségi érdek hiányára, hiszen:

- 1) a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni a De Beers korlátozottan szelektív forgalmazási rendszerének a kétségtelen, nyilvánosan kijelentett versenyellenes forgalmazási célját;
- 2) a Bizottság nem értékelhette a De Beers forgalmazási rendszer versenyellenes hatásait, mielőtt meg nem vizsgálta a De Beers erőfölényét és piaci erejét;
- 3) a Bizottság elmulasztott tekintetbe venni a panaszban a figyelmébe ajánlott számos olyan tényezőt, amelyek a rendszer magában rejlő visszaélészerű és versenyellenes jellegére utalnak;
- 4) a Bizottság tévesen értékelt az ombudsman hatáskörére vonatkozó módosított szabályok hatékonyságát, amelyet De Beers terjesztett elő a forgalmazási rendszer végrehajtására vonatkozó viták megoldására; és
- 5) a Bizottság jogban való tévedést és a tényekre vonatkozóan nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor azt állapította meg, hogy a De Beers forgalmazási rendszer nem zárja ki a piacot.

2007. április 13-án benyújtott kereset – Agrofert Holding kontra Bizottság

(T-111/07. sz. ügy)

(2007/C 129/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Agrofert Holding a.s. (Prága, Cseh Köztársaság) (képvisező: R. Pokorný ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a COMP/M.3543 – PKN Orlen/Unipetrol összefonódási ügy és a 2006. augusztus 2-i 16796/16797 bizottsági határozat dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozó 2007. február 13-i SG.E.3/MIB/md D (2007) 1360 bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a kérdéses dokumentumok hozzáférhetővé tételére,
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a keresetében az EK 230. cikk alapján a kérdéses összefonódás bejelentésével, és a bejelentést megelőző eljárással

kapcsolatos összes közzé nem tett dokumentumhoz való hozzáférésre irányuló kérelmére vonatkozó 2003. február 13-i bizottsági határozat (a továbbiakban: az I. határozat), valamint az azt helybenhagyó 2006. augusztus 2-i bizottsági határozat (a továbbiakban: a II. határozat) megsemmisítését kéri.

A felperes arra hivatkozik, hogy mindkét határozat megsérti az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendeletet ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a rendelet), mivel azok nem esnek a rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kereskedelmi érdekeknek, valamint ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának, továbbá a jogi tanácsadás védelmével, illetve a 4. cikk (3) bekezdésében szabályozott intézmény döntéshozatali eljárása védelmével kapcsolatos kivételek hatálya alá.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése nem értelmezhető úgy, hogy a kivételek a dokumentumok összességére alkalmazandóak, hanem csak azon részekre, amelyek szükségképpen üzleti titkot, vagy érzékeny kereskedelmi információt tartalmaznak. Ezért a felperes szerint az alperes vagy közzé tehetné volna a kért dokumentumok nyilvános részét, vagy kitörölthette volna azok érzékeny információt tartalmazó részeit anélkül, hogy az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célját, harmadik személyek jogait, továbbá a jogi tanácsadás, illetve az adott intézmény döntéshozatali eljárása védelmét veszélyeztette volna.

A felperes továbbá azt állítja, hogy az alperes ahelyett, hogy minden, szerinte a rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése hatálya alá eső dokumentumot egyenként megvizsgált volna, egészében elutasította a hozzáférés iránti kérelmet, pusztán azon az alapon, hogy a dokumentumok üzleti titkokat tartalmaznak, és azokat a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 17. cikke alapján nem lehet közzétenni. Ez az általánosítás ellentétes a rendelet 4. cikkének (6) bekezdésével.

Emellett a felperes fenntartja, hogy a fent hivatkozott kivételek csupán akkor alkalmazandók, amikor nem fűződik nyomós közérdek azok közzétételéhez. A felperes álláspontja szerint a felperes és a beolvadó társaság kisebbségi részvényesei által elszenvedett kárból eredő, a kért dokumentumok közzétételéhez fűződő érdek fennáll és nyomósabb, mint a rendeletben meghatározott kivételek.

Ezen túlmenően a felperes azt állítja, hogy az I. és II. határozat sérti az EU-Szerződés 1. cikkében kinyilvánított nyilvánosság elvét.

Végül a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes a megerősítő kérelmet nem bírálta el a rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően, mivel a válaszára meghatározott határidőt 100 munkanappal túllépte.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

⁽²⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.).